

560.**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 17 września 1926 r.

w sprawie uzupełnienia postanowień o przerachowaniu i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918—1920.

Na mocy art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dn. 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp końcowy art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy wpłatach ratami raty wpłacone do dnia 1 grudnia 1920 r. podlegają przerachowaniu według skali 0.023 złotego za jedną markę polską. Od obliczonej kwoty potrącona zostanie kwota wypłacona w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej przy przedniej konwersji i przypadająca na tę część obligacji konwertowanej, która odpowiada spłatom ratalnym, uskuteczniomym przed dniem 1 grudnia 1920 r.“

Art. 2. Art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) uzupełnia się przez dodanie ponadto następującego ustępu:

„Narówni z obligacjami, pozostającymi dotychczas w posiadaniu pierwotnych nabywców, będą traktowane obligacje, pozostające w posiadaniu ich spadkobierców, jak również obligacje, pozostające w posiadaniu instytucyj i fundacyj dobroczynnych, religijnych, kulturalno-oświatowych, które uzyskały powyższe walory od pierwotnych nabywców pod tytułem darmym“.

Art. 3. Art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Asygnaty i obligacje wyszczególnione w §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) opłacone przy ich nabyciu złotem lub pełnowartościowymi walutami za pośrednictwem b. Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub innej instytucyj państwowej polskiej, a również instytucyj, które dokonywały sprzedaży wzmiankowanych tytułów lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, będą na żądanie ich pierwotnych nabywców przerachowane według równi monetarnej wpłaconego złota lub według kursu waluty pełnowartościowej na giełdzie warszawskiej w dniu wpłaty na wyżej podane pożyczki przy zastosowaniu skali z artykułu 2 ustawy niniejszej. Obliczona w ten sposób kwota będzie wypłacona w obligacjach serii II 5% pożyczki konwersyjnej, opiewającej na złote w zlocie.“

Wpłata złotem lub pełnowartościowymi walutami na rachunek Skarbu Państwa winna być stwierdzona urzędowymi dowodami.

Rozporządzenie Ministra Skarbu ustali, które waluty należy uważać za pełnowartościowe w rozumieniu niniejszego artykułu.

Osoby, korzystające z postanowień niniejszego artykułu, powinny zwrócić obligacje 5% pożyczki konwersyjnej uzyskane z tytułu konwersji na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. wraz ze wszystkimi kuponami, w przeciwnym wypadku wartość nominalna powyższych obligacji względnie brakujących kuponów będzie potrącona od kwoty przypadającej do wypłaty w obligacjach serji II 5% pożyczki konwersyjnej opiewającej na złote w zlocie".

Art. 4. Ustęp pierwszy art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Obligacje 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 oraz obligacje krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z 1920 r., zakupione za asygnaty, będą przerachowane według daty nabycia tych asygnat; w razie niemożności złożenia dowodu co do daty nabycia asygnat będą one przerachowane według stawki 0,24 zł. za jedną markę polską lub 1 rubla oraz 0,13 zł. za jedną koronę austriacką”.

Art. 5. Art. 6 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Do korzystania z dodatkowej konwersji w myśl niniejszej ustawy są uprawnione również osoby, które dokonały konwersji swych obligacji na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) oraz z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1021) o ile odpowiadają wymaganiom art. 2, 3 i 4 niniejszej ustawy”.

Art. 6. Art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Osobom, które pod zastaw obligacji pożyczek państwowych, wyszczególnionych w art. 2 niniejszej ustawy, zaciągnęły pożyczki w markach polskich w instytucjach kredytowych, będzie przy konwersji potrącony zysk, osiągnięty ze spadku waluty polskiej w okresie korzystania z pożyczki. Sposób obliczenia wysokości tego zysku ustali rozporządzenie Ministra Skarbu”.

Art. 7. Ustęp 1-szy art. 8 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, winne zatajenia faktu zaciągnięcia pożyczki w instytucjach kredytowych pod zastaw zgłaszanych do konwersji asygnat lub obligacji, będą karane, o ile dany czyn nie ulega większej karze, aresztem do 6 tygodni”.

Art. 8. Do konwersji w myśl zasad ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. w brzmieniu nadanem jej ni-

niejszym rozporządzeniem są dopuszczone również te obligacje pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920, które były wpłacone na 8% państwową pożyczkę złotą, emitowaną na zasadzie ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 741) o ile obecny posiadacz pożyczki jest jej pierwotnym nabywcą w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. i niniejszego rozporządzenia i o ile przedstawi urzędowe dowody na fakt wpłacenia na powyższą pożyczkę obligacji pożyczek z lat 1918 — 1920.

Przy konwersji w myśl ustępu poprzedniego od przerachowanej kwoty w złotych, o ile wpłata obligacjami 5% długo lub krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 mieściła się w części markowej 8% państwowej pożyczki złotej, będzie potrącona kwota w stosunku 1 złoty za 100.000 mk. imiennej wartości części markowej obligacji 8% państwowej pożyczki złotej. Natomiast, gdyby wpłaty obligacjami 5% długo lub krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 pokrywały poza częścią markową również część złotową obligacji tejże 8% pożyczki złotej, zostanie ponadto potrącona kwota odpowiadająca kwocie fr. szw., jaka wyniknie z przerachowania na fr. szw. imiennej wartości wpłaconych marek na część złotową 8% pożyczki złotej i przeliczonych według kursu fr. szw. z dnia poprzedzającego wpłatę.

Art. 9. Zgłoszenia do konwersji asygnat i obligacji pożyczek państwowych względnie świadectw tymczasowych na zasadach niniejszego rozporządzenia, o ile takie zgłoszenia nie zostały złożone na zasadach ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629), mogą być składane w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W wypadkach zasługujących na specjalne uwzględnienie Ministrowi Skarbu będzie przysługiwało prawo przyjęcia zgłoszeń po powyższym terminie.

Art. 10. Art. 12 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) uzupełnia się przez dodanie ustępów następujących:

„Jednakże w wypadkach, gdy to komisja uzna za wskazane, może ona przedłożyć każdą poszczególną sprawę do rozstrzygnięcia Ministrowi Skarbu, który wówczas podejmie decyzję według swego uznania co do zastosowania przerachowania i konwersji w myśl niniejszej ustawy.

W razie potrzeby Minister Skarbu powoła drugą komisję w takim samym składzie liczebnym co poprzednia i z takimi samymi uprawnieniami.

Minister Skarbu władny będzie również wydać przepisy o postępowaniu uproszczonym przy rozpatrywaniu i załatwianiu podań, które dotyczą konwersji obligacji, przedstawiających po przerachowaniu w myśl niniejszej ustawy, wartość mniejszą niż 3000 złotych, w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej względnie w obligacjach serji II 5% pożyczki konwersyjnej opiewającej na złote w zlocie.”

Art. 11 Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 7 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *A. Sujkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. A. Raczyński

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Kolei: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *W. Broniewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*